

b) Po oddavkách

617. JIŽ NAŠE

1151.

Od Ulašského Meziříčí



Juž jsi, A-ni-čko, již jsi na-ša, již tě ve-de-me ze so-bá-ša, již tě ve-de-me ze so-bá-ša.

[: Juž jsi, Aničko, již jsi naša, :]

[: již tě vedeme ze sobáša. :]

1152. (Nápěv 601 [1117])

Z Kuželova

Už jsi ty, Aničko,
už jsi ty roznaša,
už sme Ťa dovedli
domů od sobáša.

Ja, cože's ty puakaua,
dyž Ťa sobášili?
Bodaj's ty mysleua
běžat za inými.

A já sem sa báua
tej tvojej matere,

dyž ona má jazyk
ze samej ocele.

Neboj sa, Aničko,
tej mojej matere,
šak ona ten jazyk
do roka zedere.

»A dyž ho zedere,
dá ho oceuovat
a mně nebožátku
bude ubližovat.«

Neboj sa, Aničko,
tej mojej matere,
dyž ti neco poví,
dáme ju za dveře.

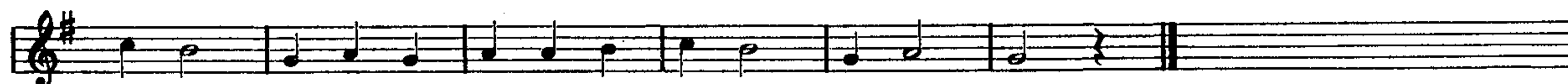
Já bych sa, Janičku,
Pána Boha báua,
dyby tvá maměnka
za dveřama stáua.

618. HOSTĚ

1153.



Když sme sem při - šli, bu - dme tu, když jsme sem při - šli, bu - dme tu, šak nás bo -



te - čky ne - hně - tú, šak nás bo - te - čky ne - hně - tú.

[: Když sme přišli, buďme tu, :]

[: šak nás botečky nehnětú. :]

Dovolil nám sem tatíček,
že má dnes pro nás chlebiček.

Dovolila nám matička,
že má dost pro nás masička.

619. HODY SVADEBNÍ

1154.



Ho - dy, ho - dy, ho - dy, ho - dy, u - či - nil Pán ví - no z vo - dy v Ká - ni Ga - li -



lej - ské, na sva - dbě an - děl - ské.

Hody, hody, hody, hody,
učinil Pán víno z vody
v Káni Galilejské,
na svadbě andělské.

Víno, víno, víno, víno,
nikdás tak dobré nebylo,
v Káni Galilejské,
na svadbě andělské.